

Takako

Ik ben geboren in Tokyo, waar ik met mijn ouders woonde in een woonwijk op de zevende verdieping van een flat. We gingen regelmatig naar mijn grootvader in Kochi, een stad op het eiland Shikoku in het zuiden van Japan, waar ik met een totaal andere wereld kennismakte die mij diep raakte! Mijn grootvader werkte als arts in een afgelegen dorpje en hij vertelde aan één stuk door verhalen over alle geesten die hij onderweg tegenkwam, bijvoorbeeld een vrouw in het wit bij een bepaalde boom, die daar altijd stond, zei hij. Deze verhalen en die van de dorpelingen in deze traditioneel Japanse landstreek, maakten dat alles om je heen ging leven. Het was mooi en tegelijkertijd mysterieus en beangstigend, een mythische tijd. Pas veel later heb ik begrepen wat voor invloed dit op mij heeft gehad: de natuur en de wereld van verhalen werden mijn inspiratiebron. Ik kon als meisje goed leren, vooral wiskunde, tot ik erachter kwam dat mijn toekomst al bepaald was: studie, carrière enzovoort, waardoor ik blokkeerde en alleen nog maar onvoldoendes haalde. Ik ben toen naar Amerika gegaan, zeg maar gevlucht, en in Utah naar de *high school* gegaan, vijftien jaar oud. Daar kwam ik in aanraking met een geloof zoals ik het niet kende, in een specifieke sociale context. Tegen het einde van mijn verblijf in Utah nam iemand mij mee naar de voet van de Rocky Mountains, een overweldigende ervaring van de macht van natuur!

Terug in Japan besloot ik om sociologie te gaan studeren. Ik deed veldonderzoek naar de bevolking van Minimata, een streek waar vreselijk veel ziekte heerste als gevolg van kwik dat in het spoelwater van de lokale chemische industrie zat. Het verdriet en de ellende in deze gemeenschap was enorm, en dat al generaties lang. Toch wezen ze me ook op het prachtige landschap om hen heen, waar ze troost uit putten. De natuur omarmt het verdriet.

Ik besloot de sociologie te laten varen om in Nederland naar de Rietveld Academie te gaan. Als kunstenaar was ik nieuwsgierig naar oude verhalen om ze in een nieuw licht te plaatsen. Eén van mijn beste werkstukken komt voort uit een project met de bewoners van Arnemuiden op Walcheren (2004), een traditioneel Zeeuws vissersdorp. Ik vond in het archief een foto van een meisje in klederdracht dat met een groot brood onder haar arm voor een deur staat. Met dat gegeven heb ik een performance bedacht waarin meisjes met een levensgroot brood door de straten dansen. Prachtige beelden leverde dat op van figuurtjes in klederdracht, dansend door het dorp. Het roept associaties op met het scheepsbrood, dat de vissers op hun gevaarlijke tochten meenamen en dat hun belangrijkste voedsel van huis was. Kijk ernaar, zeg ik dan. Onbevooroordeeld kijken is een kunst! Laat me weten wat het bij je oproept. Ik deel mijn werk graag met anderen, zodat het werk voortleeft en daardoor nooit af is.

Takako Hamano (1975) werkt sinds 2003 als vrije kunstenaar in Amsterdam. Zij maakt in haar werk gebruik van een veelheid van technieken, waaronder tekentechnieken, video-animatie, audio- en ruimtelijke werken. Zij combineert natuurbeelden met menselijke mythen en verhalen in een subtiel vormenspel dat een voortdurende uitdaging vormt voor onze verbeelding. Haar uitgangspunt is dat alles met alles verbonden is. Dit biedt ons de mogelijkheid een glimp van het wezenlijke te schouwen en het beantwoordt aan een diep verlangen om aan de mysteries van de natuurlijke wereld deel te nemen.

